



## Ανακοίνωση

4 Απριλίου 2012

Για πολλοστή φορά στο ίδιο έργο θεατές...

Η ΚΙΠΑΝ, η συνδικαλιστική παράταξη του ΠΑΣΟΚ, φρόντισε με μια ακόμη ανακοίνωσή της που βρίθει συκοφαντιών («ισχνή μειοψηφία των βιαίως αντιδρώντων», κ.ά.) και ανακριβειών (π.χ. ο νόμος θα αξιολογηθεί «μετά από παρέλευση τριετίας», όταν στο νόμο αναφέρεται ότι η διαδικασία αξιολόγησης θα ξεκινήσει μετά από τέσσερα έτη) να προσφέρει απλόχερα τη στήριξή της στους νεοφιλελεύθερους «μεταρρυθμιστές» - οπαδούς του Μνημονίου και των ανάληπτων οικονομικών μέτρων που έχουν φέρει την ελληνική κοινωνία σε απόγνωση. Φρόντισε, επίσης, να ρίξει νερό στο μύλο των «αυτεπάγγελτων προκαταρκτικών εξετάσεων», αφού όχι μόνο δεν κατήγγειλε την προσπάθεια ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης αλλά έκανε αναφορά σε «ομάδες των παρανόμων». Επιχείρησε φανερά, για μια ακόμη φορά, να στοχοποιήσει όσους υπερασπίζονται ένα δημόσιο και δωρεάν πανεπιστήμιο στην υπηρεσία της κοινωνίας μέσα από ανοιχτές και συλλογικές διαδικασίες (στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε και η «αδελφή» παράταξη της ΑΡΜΕ, η οποία έκανε λόγο για «...αντιδημοκρατικές παρεμβάσεις από τους αυτόκλητους υπερασπιστές τους, που με τη βία προσπαθούν να εμποδίσουν την ομαλότητα της ακαδημαϊκής ζωής...»).

Για την ΚΙΠΑΝ, ο «...νέος νόμος 4009/11 για την Ανώτατη Εκπαίδευση πρέπει να εφαρμοστεί αμέσως, σε ΟΛΑ του τα σημεία, της εκλογής της νέας δομής της Διοίκησης των Ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένης...», καθώς «...ψηφίστηκε από μια μοναδική στα χρονικά συντριπτική πλειοψηφία του δημοκρατικά εκλεγμένου Ελληνικού Κοινοβουλίου...».

Για την ΚΙΠΑΝ, τα συλλογικά όργανα της Πανεπιστημιακής κοινότητας (Σύγκλητοι, ΓΣ Σχολών και Τμημάτων, σύλλογοι μελών ΔΕΠ, φοιτητών κι εργαζομένων, Σύνοδος Πρυτάνεων) που επανειλημμένως έχουν εκφράσει την αντίθεσή τους στο νέο νόμο δεν αποτελούν τίποτε άλλο παρά την έκφραση μιας «θορυβώδους μειοψηφίας». Φαίνεται ότι οι μόνες συλλογικότητες που αναγνωρίζει η συνδικαλιστική παράταξη του ΠΑΣΟΚ βρίσκονται εκτός Πανεπιστημίων, στο κομματικό σύστημα.

Η ΚΙΠΑΝ, ωστόσο, κρύβει από την ανακοίνωσή της ότι:

- ❖ ο νόμος αυτός ψηφίστηκε από μια «κάλπικη» κοινοβουλευτική πλειοψηφία, η οποία δεν αντανάκλυνε επ' ουδενί τη βούληση του ελληνικού λαού και ότι η «συναίνεση» αυτή ήταν περισσότερο μια πράξη αδυναμίας, αφού η Κυβέρνηση, παρά τη σφοδρή επικοινωνιακή επίθεση ενάντια στα πανεπιστήμια, είχε αποτύχει να εξασφαλίσει τη στοιχειώδη στήριξη της Πανεπιστημιακής κοινότητας.
- ❖ λίγες ώρες πριν την ψήφιση του νέου νόμου, η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής επεσήμαινε την αντισυνταγματικότητα πολλών σημείων του και ότι η Νέα Δημοκρατία είχε απειλήσει πως για το λόγο αυτό θα καταψήφιζε το νόμο επί της αρχής (στη συνέχεια, βέβαια, για ψηφοθηρικούς και εσωκομματικούς λόγους «ανέκρουσε πρύμναν»).
- ❖ για πρώτη φορά το σύνολο των ελληνικών πανεπιστημίων προσέφυγε στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά το νόμο για μια σειρά αντισυνταγματικών διατάξεων και ότι η ίδια η ΠΟΣΔΕΠ με την

Απόφαση της 5ης Διευρυμένης Δ.Ε. (23/1/2012) κατέληξε πως «... η καθολική προσφυγή των πανεπιστημίων της χώρας... καθιστά απαραίτητη την αναβολή της διαδικασίας εκλογής των Συμβουλίων Διοίκησης μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης και την αποσύνδεσή τους από τη χρηματοδότηση των ιδρυμάτων, όπως στρεβλά προβλέπει ο νόμος...».

Για την ΚΙΠΑΝ, η οικονομική ένδεια των Πανεπιστημίων είναι «...ένα σοβαρό πρόβλημα που δημιουργήθηκε από όλους αυτούς που με κάθε τρόπο - συνήθως βίαιο - αντιδρούν στην εκλογή των οργάνων της νέας διοίκησης...» και «...για το λόγο αυτό, οι Διοικήσεις όλων των Πανεπιστημίων να φροντίσουν να διεξαχθούν οι εκλογές για τα Συμβούλια Ιδρύματος στο συντομότερο δυνατό χρόνο, ώστε να ανοίξει ο δρόμος για την έγκριση των προϋπολογισμών των Ιδρυμάτων...».

Για την ΚΙΠΑΝ, δεν υπάρχει καμία απολύτως ευθύνη της Κυβερνητικής πολιτικής που μείωσε τους προϋπολογισμούς των Ιδρυμάτων κατά 50% και πλέον τα τελευταία δύο χρόνια, δεν υπάρχει τίποτε μεμπτό στο «κούρεμα» των ομολόγων ούτε καν στη «ληστεία» των καταθέσεων των Ιδρυμάτων, οι οποίες μετατράπηκαν σε ομόλογα για να θυσιαστούν στο βωμό του PSI! Προφανώς για την ΚΙΠΑΝ, αν είχαν εκλεγεί συμβούλια διοίκησης το «κούρεμα» της περιουσίας των Ιδρυμάτων κατά 100 εκατομμύρια ευρώ περίπου θα είχε αποφευχθεί και οι προϋπολογισμοί που θα εγκρίνονταν από το ΥΠΔΒΜΘ θα ήταν στα επίπεδα του 2009!

Άραγε είναι αφελείς ή υποκριτές; Ή μήπως απλώς εντολοδόχοι;